

PAUSELIJKE RAAD
VOOR DE INTERRELIGIEUZE DIALOOG

Christenen en Sikhs:

Ter bevordering van een cultuur van goedheid

BOODSCHAP VOOR GURU NANAK PRAKASH DIWAS 2018

Vaticaanstad

Beste Sikh vrienden,

De Pauselijke Raad voor de Interreligieuze Dialoog groet U met warme felicitaties en goede wensen bij gelegenheid van het feest van Sri Guru Nanak Prakash Diwas, op 23 november in dit jaar. Mogen uw vieringen bij deze gelegenheid de banden van wederzijds respect en liefde in uw families en gemeenschappen vernieuwen en versterken, en geluk, harmonie en vrede onder U steeds meer doen groeien!

Vanuit onze gewaardeerde traditie van het delen met U van enkele gedachten bij deze gelegenheid willen we uw vriendelijke aandacht dit jaar richten op het voeden en promoten van een cultuur van goedheid, aangezien een cultuur van gerichtheid op zichzelf en onverschilligheid jegens elkaar bijna overal wortel lijkt te schieten. En er is een alarmerende groei van het aantal mensen in onze buurten en steden dat zich onbemind voelt en voor wie geen zorg is. Het is een indicatie van een goedheidsindex die in heel de wereld een lage stand laat zien. Daarom is ons denken gericht op de vraag hoe wij, zowel Christenen als Sikhs, de cultuur van de goedheid kunnen bevorderen voor het welzijn van alle mensen.

‘Goedheid’ of ‘liefde’ is, zoals algemeen wordt ervaren en uitgelegd, een houding van iemand die vriendelijkheid en voorkomendheid, zorg en aandacht toont jegens de ander. Het is een teken van het vermogen van de mens om met en voor de ander te voelen. Het betekent met een open mind te kijken en te luisteren naar de ander en hem of haar nabij te zijn en te troosten, vooral de meest kwetsbaren van de maatschappij, en al het mogelijke te doen voor hun welzijn, zelfs wanneer dat risico's inhoudt. Paus Franciscus beschrijft het graag als “een beweging die begint in ons hart, en die ogen, oren en handen bereikt” (Video Talk, TED Conferentie, Vancouver, Canada, 25 april 2017).

De basis van deze ‘goedheid’ is ongetwijfeld God zelf, die ‘oneindige goedheid’ is. Wij ervaren de goddelijke goedheid, zorg en voorzienigheid in tijden van nood echter meestal door menselijke tussenkomst, als ware dit de weg die Gods voorkeur heeft. Zodoende hebben wij, die zelf als leden van de mensenfamilie de goedheid van God en anderen nodig hebben, in onze wereld datgene nodig wat de Heilige Vader een “revolutie van goedheid” noemt (Paus Francis, Evangelii Gaudium, Apostolische Exhortatie, 2013, no. 88), die wordt gedragen door authentieke gebaren van zorg en concrete acties van compassie jegens onze broers en zusters, met name de armen, de zwakken, de zieken, de ouderen, de gehandicapten en de migranten, tot wat voor religieuze traditie ze ook mogen behoren. Hoe meer ‘goedheid’ tot uitdrukking komt in onze woorden en daden, des te beter kan de cultuur van goedheid haar wortels in de breedte uitspreiden. Deze goedheid moet zich ook uitstrekken tot het geheel van de schepping, omdat de zorg voor de aarde en de zorg voor elkaar hand in hand

gaan; verwaarlozing van de natuur kan leiden tot verwaarlozing van menselijke wezens en omgekeerd (vgl. Paus Franciscus, Boodschap voor de Wereldgebedsdag voor de Zorg voor de Schepping, 1 sept. 2016, no. 1).

De vorming in 'goedheid' moet natuurlijk beginnen in de gezinnen, waar kinderen, geleid door het voorbeeld van ouders en ouderen, leren om liefde, aandacht en zorg te hebben voor anderen, vooral voor de zwakken en behoeftigen, door hen te dienen en tot steun te zijn. Godsdienstonderwijs, opvoedingsinstituten en sociale communicatiemiddelen spelen allemaal een vitale rol. Zij kunnen religiebeoefenaars, studenten en de andere burgers een altruïstisch, welwillend en respectvol gedrag jegens anderen inprenten. Indien zulk een levensstijl wordt nageleefd door aanhangers van alle godsdiensten, is dat een impuls voor meer harmonie en vrede in onze wereld. Voeding geven aan een 'cultuur van goedheid' kan dus ook voor onze interreligieuze betrokkenheid en gemeenschappelijke ondernemingen het nieuwe model zijn, alsmede voor het bouwen van een betere wereld door een gedeelde visie en een gemeenschappelijke actie.

Onze beide religies geloven in het Vaderschap van God en de Broederschap van alle mensen. Door te leven vanuit deze religieuze overtuigingen en door anderen te overtuigen om op dezelfde manier te leven, kunnen wij, Christenen en Sikhs, de hand reiken aan volgers van andere religieuze tradities en aan alle mensen van goede wil, en in nederigheid en menselijke solidariteit alles doen wat we kunnen om een 'cultuur van goedheid' te bevorderen voor het welzijn van iedere menselijk wezen en voor het heil van de gehele geschapen wereld!

Wij wensen U allen nogmaals een vreugdevol en vredig Prakash Diwas van Guru Nanak Dev Ji!

Bisschop Miguel Ángel Ayuso Guixot, MCCJ
Secretaris

PONTIFICAL COUNCIL FOR INTERRELIGIOUS DIALOGUE

Vertaling: Drs. Leo van den Broek, Contactraad voor Interreligieuze Dialoog